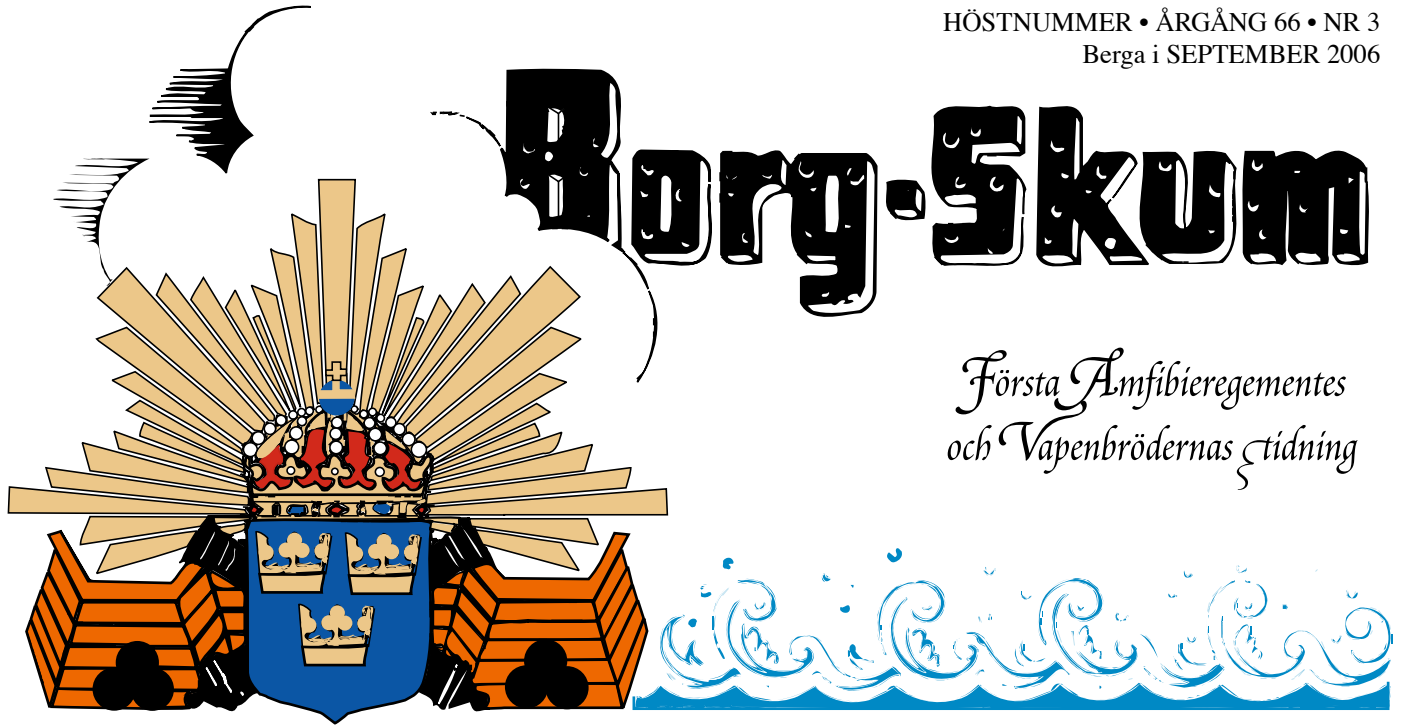

HÖSTNUMMER • ÅRGÅNG 66 • NR 3
Berga i SEPTEMBER 2006

*Första Amfibieregementes
och Vapenbrödernas tidning*

Foto: Bo Nellhag

1956 var året när kustjägarna började marschera. Här under ledning av sergeant Herbert Johansson.

Daggfuktiga mornar, kyliga kvällar förkunnar att ännu en sommar är på väg att ebba ut. En fin sommar har det varit! Nu har vi att se fram emot gula löv, kortare dagar och mera tid för inomhussysslor. Allt har som bekant sin tjustring.

För redaktionen har sommaren varit lite bekymmersam då ohälsa drabbat en medarbetare – men han är nu åter i selen.

Det här numret handlar huvudsakligen om Kustjägarna som firar sitt 50-årsjubileum. Ämnet är stort och vi begränsar oss till att hålla en lättsam berättelse om Kj:s liv och leverne.

Kamratföreningsmöte har avhållits och vi ger lite info om det – så att de som inte hade möjlighet att delta får möjlighet till lite insyn.

Ta del av annonsen om vår Höstmiddag – deltag! Obs ny plats.

Vi har just nu inte erforderlig kläm på vad som händer på förbundet beroende på att det har varit en lång semesterperiod för alla men vi kommer att uppdatera oss inför nästa nummer. Vi vet dock att det är full fart på utbildningen och att man nu är inarbetad på Berga.

Vi efterlyser återigen "lumparminnen" från 60- och 70-talet för att kunna delge våra yngre läsare vad som tilldrog sig i vapnet under det kalla krigets dagar. Således Vapenbröder, fram med text och bild!

Ha en skön höst!

Red

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Tfn 08-541 316 56
Mobil 0708-541 385
lejo@mbox305.swipnet.se

Redaktionskommité:

Ingemar Wemmenhög
Tfn 08-541 360 12

Redaktionens adress och tfn:

Borg-Skum
1. Amfibieregementet
130 61 Hårsfjärden
Tel 08 502 65 000
Fax 08 721 80 90

Utgivning:

Fyra nummer per år

Annonser:

Redaktionen

Layout:

ANV Grafiska AB
Tfn/fax 08-511 730 52
gunilla@anv.se

Tryckeri:

Wassberg + Skotte Tryckeri

VAPENBRÖDERNA

Amf1, 130 61 Hårsfjärden

Årsavgift:

125 kr

Postgiro:

9 33 80-4

Bankgiro:

473-0537

Skattmästarens adress och tfn:

Anna-Carin Amtén
Grenadjärvägen 8, 185 41 Vaxholm
Tfn 08-541 369 49

Adressändring meddelas skattmästaren

VAPENBRÖDERNAS STYRELSE

Hedersordförande:

Överste 1. gr Curt Karlberg

Ordförande:

Överste Jonas Olsson

1. vice ordförande:

Christina Grahm

2. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Bengt Svanteson

Övriga styrelseledamöter:

Hans-Jochen Seifert,
Staffan Vestin, Agneta Blom,
Ann-Carin Amtén Hallman,
Tommy Aasa, Gun Källman,
Svenåke Wickström,
Per Brännhammar,
Marie Lovik

Suppleanter:

Anitha Pettersson,
Claes-Arne Sunnman

Revisorer:

Håkan Söderlindh,
Christer Uppström

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Karin Enström samt Håkan Melin
(sammankallande)
Göran Mattson

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller förslag rörande
föreningens verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08-591 138 88

ORDFÖRANDE I VAPENBRÖDERNA CHEF FÖRSTA AMFIBIEREGEMENTET

Verksamheten på regementet är efter en välbehövlig semester för alla medarbetare nu igång igen. Det är en intensiv höst som ligger framför oss. Övningsserien är igång med bataljonsövningar, övning i Finland inom ramen för Internationella Amfibie Styrkan (IAS) samt avslutning i november med Marinens slutövning (SAMMARIN). Utöver detta pågår också förberedelserna för Kosovobataljonen (KS 15) och Afghanistanmissionen FS 13 som båda roterar i början av nästa år.

Men den största utmaningen är att sätta upp Internationella Amfibie Styrkan så att den står i 30 dagars beredskap från 2007-07-01. Rekryteringen är påbörjad, så även planeringen för utbildningen och arbetet med att beredskapsställa materielen. Det finns ett glädjande stort intresse bland befäl och värnpliktiga för att delta i den internationella verksamheten. Det råder inget tvivel om att vi kommer att ha ett välövat och kvalificerat förband klart till angiven tid.

Förutom detta har vi, när detta nummer kommer i er hand, också genomfört Kustjägarnas 50 årsjubileum och Amfibiekårens dag på Berga den 15 och 16 september. Intresset från utbildade kustjägare att vara med under jubileet har varit mycket stort och representanter från samtliga åldersklasser har anmält sig till evenemanget. Samtidigt genomfördes på lördagen också den traditionella familjedagen när soldater och anställda fick möjlighet att visa anhöriga vår verksamhet. Det kommer att redovisas i kommande nummer av vår tidning.

Vapenbröderna har i augusti genomfört den traditionella kamratföreningsträffen vid Amf 1 på Berga. Samtliga fem föreningar var representerade och det program som styrelsen genomförde var mycket uppskattat under helgen den 11–13 augusti. Jag framför mitt tack till styrelsen, ingen nämnd och ingen glömd, för allt arbete med förberedelser och genomförande. Nästa träff planeras att ske på Gotland nästa år med KA 3 kamratförening som ansvariga. Mer om träffen finns på annan plats i detta nummer av Borgskum.

Eftersom förbandet har varit figurerat i mindre smickrande reportage känns det för mig nödvändigt att kommentera de uppgifter som senaste tiden har presenterats i press och media. Jag vill tydligt klargöra att de händelser som presenterats inte har skett

Foto: HJS

under detta utbildningsår. Jag vill också tydligt deklarerat att jag och förbandet inte anser att det är acceptabelt och tar avstånd från det som visas i den muckarfilm från 2004 som sänts i uppdrag granskning. På förbandet välkomnar vi och stödjer den Högkvarteretsutredning som är tillsatt och pågår för att utreda det som skedde 2004.

Statens Haverikommissions rekommendationer avseende stridsbåtsolyckan 2004 är implementerade med omedelbara åtgärder och föreskrifter som komplettering till gällande regler. Vi på Amf 1 tar säkerheten på fullaste allvar och respekterar regler och föreskrifter. Vi har under lång tid arbetat med attityder och värderingar och kommer att fortsätta detta arbete, soldaten skall alltid stå i centrum.

Jag vill också tala om att jag har förtroende för mina medarbetare, officerare och civila och för soldaterna som är Sveriges bästa.

En förutsättning för vapenbröderna är våra medlemmar, så glöm inte bort att hjälpa till att rekrytera nya medlemmar. Håll till godo med ett nytt nummer av Borgskum. ■

Jonas Olsson
Ordförande

AO

– Avvecklings-Organisation

Foto: HJS

Ao har nu slutfört sitt arbete på Oskar-Fredriksborg och stillheten på östra Rindö är total. Ogräset gror runt kasernerna och på sina håll tränger det upp genom asfalten. Grindarna är borttagna, husen är låsta, här och där börjar det bli en del sönderslagna fönster. Grön-tyterna förvildar med tät växtlighet. Äntligen hade det stora fula tältet på västra kaserngården försvunnit.

Inom hamnområdet är det dock en del verksamhet vilket får ses som ett bra tecken. Måhända kan det bli liv igen med meningsfull verksamhet på gamla OF.

Ao som leddes av Övlt S. Trygg har för sista gången halat den svenska flaggan med en liten **minnescere-
moni den 30.juni**. Det fanns inte många personer på plats och inte heller hördes musikkår eller signaler. Dock saknades inte känslor hos den lilla skara som deltog.

Borg-Skum var där.

Red

Snart vajar Vasallens flagga på f.d kanslihuset.

Övlt S. Trygg med vikt flagga på väg mot nya uppgifter.

Den sista resten av Avvecklingsorganisationen. Från vänster: A Joninger, A-C Amten-Hallman, S. Trygg, K Dynefalk, G Källman, Nordin, Westerlund, Schönqvist.

1.

Den symboliska nyckeln till OF.

2.

Nyckeln skall förpassa till Oxdjupet där den får vila till den dag då försvaret behöver vara på plats igen.

3.

Nyckeln är på väg till djupet.

Obs datumet! 1544 tas beslut och 1548 påbörjas verksamhet. 2004 tas beslut och 2006 avslutas verksamheten.

Framåt- anda!

KBV 181

Tjänst på bryggan

JESSICA

B-S KAN INTE AVHÅLLA SIG FRÅN att delge läsarna vad en av våra medlemmar visar i form av framåtanda. Vi har tidigare (nr 4/02, 1/03, 2/03 och 4/03) berättat om vår medlem *Jessica Andersson* som Vapenbrödernas första kvinnliga "soldat" i FN-tjänst.

När J återkom efter genomförd mission hade hennes befattning som "bint" på Stabsdetaljen, Depåbat, förändrats och framtidsutsikterna fördunklats på grund av nedläggningshotet på Rindö. Anställning fanns givetvis kvar men möjligen med pendling till Berga och troligen en annan befattning. Besitter man i det läget att visst mått av "Go" så väljer man ett nytt steg i tillvaron. J tog tjänstledigt för studier. Det blev Kalmar och sjöbefälsutbildning. Amf 1 förlorade härmed en lojal och duktig medarbetare. Sedan blev det flera studier och f n är *Jessica* verksam inom Kustbevakningen.

J delger oss härmed en inblick i ett uppdrag där hon deltog.

Under en månad (19 maj–20 juni) fullgjorde Kustbevakningsfartyget KBV 181 från Slite Sveriges del av fiskeriövervakningen i Nordatlanten. Fartyget

hade en besättning om 12 personer och en av dessa var *Jessica* som normalt är stationerad i Vaxholm.

J har alltid varit intresserad av att vara till sjöss måhända beroende på att pappa hade ett rederi och hon som liten flicka på det sättet kom i kontakt med sjön. Samtidigt med intresset för sjölivet så känner hon att hon ändå vill ha närhet till land och då är Kustbevakningen ett bra alternativ. När det nu erbjöds ett nytt äventyr med atlantenuppdraget så kunde J inte motstå frestelsen och "hoppade" på detsamma. Uppdraget var spännande fast inte särskilt dramatiskt.

Man skulle inspektera och ha kontroll över allt fiske som sker i området. Det aktuella området ligger nordost om Island och mer än 200 sjömil från närmaste hamn. Vistelsen ombord innebar kontroll av licenser, föra loggbok, kontroll av fiskeredskap och bryggjänst. Som ända kvinna ombord så blev man nog lite bortskämd men fick ändå ta på sig uppgifter utan åtskillnad. Det var en bra tid.

Nu är J åter och fortsätter sina studier för maskinbefäl klass 7. ■

Red.

Kustjägarna 50 år

Bo Nellhag, KJ-57

Man har bestämt att 1956 är Kustjägarnas tillkomstår

Amf 1 i samverkan med föreningen Kustjägarveteranerna och frivilligorganisationen Kustjägarförbundet kommer att högtidlighålla detta under tvenne dagar.

B-S avser att återkomma med rapport i nästa nummer emedan tillfället pågår under samma tid som denna upplaga landar i Era händer.

Bakgrunden till Kj tillkomst finns beskriven i ett antal böcker och vi avser att här endast kommentera och återge en mera lättsam beskrivning av kj-utveckling.

Året 1955 utgavs en skrift med titeln "Svenska Amfibieförband – lyx eller nödvändighet?" författat av de då unga officerarna Lennart Wockatz och Bertil Stjernfelt. Boken är ett resultat efter omfattande diskussioner inom Kustartilleriets Officerskår.

Man var då, 1955, på det klara med målet och syftet för det kommande förbandet. Behovet av ett förband som snabbt skulle kunna insättas till motanfall i anslutning våra fasta anläggningar var tydligt.

Idag hävdar en del nutida officerare att förbandet var avsedd för patrullverksamhet d.v.s. med syfte att "störa" fiendens verksamhet. Emellertid var huvudmålet att kunna anfälla i kompaniförband tidigt inskrivet i målsättningen. Allt annat kan ses som romantiserade efterkonstruktioner. Ett studium av nämnd bok ger en klar bild av det verkliga syftet.

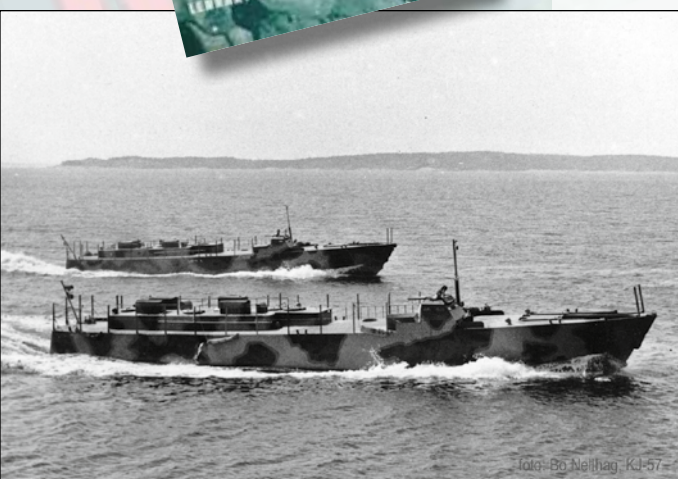

Foto: Bo Nellhag, KJ-57

De första åren blev dom inkallade kontingenterna (70–90 man) små och man provade olika metoder för att nå målet med den enskilde kustjägaren. Således blev det mycket strid på gruppnivå vilket möjligen har givit eftervärlden en bild av patrullen som central roll.

Med den begränsade årskontingenten erfordrades ett antal utbildningsår för att kunna sätta upp ett Kustjägarkompani i Krigsorganisationen. Dessutom erfordrades tid till anskaffning av utrustning och materiel. Hösten 1961 drog man första gången ihop ett kompani för repetitionsutbildning.

Att duglighetsprofilen för kustjägarsoldaten blev hög är odiskutabelt beroende på de faktorer man så förtjänstfullt påtalade i boken. Efterhand skapades en kravprofil för våra enskilda jägare som blev besvärande med hänsyn till de alltmer sviktande kvalitetserna bland våra ungdomar. Vårt moderna samhälle producerade tyvärr inte tillräckligt många individer för att tillgodose alla svenska jägarförbands behov. Avsteg från kravprofilen blev lösningen under sjuttioalets slut. Detta tillsammans med kortad utbildningstid och ekonomiska nedskärningar inverkar givetvis på den kvalitet som fanns tidigare – trots detta fanns det fortfarande en hög verkningsgrad i våra krigsförband avseende deras huvuduppgifter. Utbildningen tog fortfarande ut maximal effekt av våra soldater och de som genomförde utbildningen samt krigsplacerades kan vara stolta över sina insatser och vara väl värda yrkesnamnet: Kustjägare.

Vårt försvar i Skärgårdarna är numera nedlagd och det finns inga militära förband med rätt kompetens som kan insättas i rimlig tid och på rätt sätt.

För att inte här förlora sig i ett orimligt resonemang, rekommenderas ett studium av tankarna som framfördes 1955 och måhända kan man då skymta behovet av en eller två Amfibiebrigader innehållande Kustjägarkompanier av tidigare kvaliteer fast med tidsanpassad teknik och beväpning. Möjligen att brigaden skulle förfoga över understödsbataljoner ty utan artilleri/raketunderstöd nås ingen framgång.

Borg-Skum vill härmed framföra en eloge till Alla som medverkat i Kustjägarnas tillkomst och Alla som har ingått i Kustjägarelederna. ■

HJS

Så såg dom ut 1960 en vecka efter inryckningen.

3 veckor senare: jägarna börjar ta form. Uniform m/58 m den s k Tryckkokaren som vintermössa. Jägarkänga m/57

Plutonchefen Flg Herbert Johansson på Södra Fältet.

Kustjägarna 50 år

Den 15 september 1956 föddes en verksamhet som i år fyller 50. Födelsen var inte helt okomplicerad. Kampen stod mellan Armén och Marinen om ansvaret för denna utbildning. I slutändan blev det Marinen och därmed kustartilleriet som fick uppdraget. Kn Carleson, Kustjägarernas förste utsedde chef, fick av dåvarande inspektören för kustartilleriet – General Rudolf Kolmodin - följande välgångsönskan: "Det får inte misslyckas!"

Skjutbanan våren 1961. Obs! Den gamla strids-selen där man i vänstra svartkomliga väskan förvarade magasinen.

BORGSKUM HAR I TRE TIDIGARE NUMMER (3/99, 4/99 och 1/00) haft en serie om kustjägarerna. Vi skall saxa ur dessa nummer och ge tilläggskommentarer, allt för att hedra 50-åringen, som genom tiderna varit en bångstyrig och besvärlig representant för kustartilleriet, men också en stolthet för detsamma.

Utbildningen genom åren kan inte av majoriteten för de värnpliktiga ha uppfattats som helt fel, med tanke på att dessa bildat en veteranförening med bortåt 1000 medlemmar och bildat ett förbund inom gamla FBU, som numera ändrat namn till Försvarsutbildarna.

En kall dag på Myttinge och lektion i tältodelens användande. Obs! Livpälssken som användes även som sovsäck. Den var tung.

3/99: "När kustjägarerna tillkom var anfallsstriden för förbandet inte särskilt utvecklat. Utbildningen var inledningsvis hårt inriktad mot patrulltjänst, posterings- och bevakningstjänst och givetvis överlevnad. Mycket tid ägnades åt fysisk träning där uthållighetsträningen intog en central roll. Uppträdande i mörker tränades och övades i stor omfattning och visst är det många gamla jägare som har minnesbilder av träd och buskar som – när man var trött – nattetid kunde anta olika former och till och med tyckas röra sig. Den enskildes förmåga att förflytta sig tyst i mörker – bl a genom taggtrådshinder – övades flitigt. Likaså var den s.k. "postsnappning" ett populärt och ofta övat moment i den mycket vanligt förekommande närkampsutbildningen. Inom patrulltjänsten var spaningspatrullen den tjänst som måhända ställde det högsta kravet på den enskildes förmåga och uthållighet."

Som kustjägare 60/61 håller jag med om detta. Det väcker minnen från krigsförbandsövningen hösten 61. På den tiden hade man råd att ha omfattande övningar med mycket personal inkallad. Jag tror att merparten av 3. KA-brigaden tjänstgjorde denna höst. Vi var i slutfasen av vår utbildningen och skulle agera B-styrka till denna brigad. Vår utgångsgruppering var på Utö. Jag ingick i attackdykartroppen och vi fick

► order att ta oss upp på toppen av Mälsten för att där spränga ledningsorganen för Spärrbat Mälsten. Hela ön var nerlusad med försvarare. Vi begav oss under mörker i 300-båt till Nättarö där vi sjösatte medtagna kanoter. Tog oss över norra gattet och smög iland nära fiskehamnen på nordostsidan. Tog oss oändligt försiktigt fram över ön, klippte oss igenom taggtrådshinder nedanför värn där dubbelposterna samtalade med varandra och kom så småningom, längs en förkastningsspricka som utgjorde väg, nära inslaget till staben. Posten utanför avslöjade sig genom att röra på sig. Bakom oss kom en patrull uppför vägen. Vi tryckte oss så nära vägrenen mot berget som möjligt. Den såg oss inte och vi hörde

En bild från tidig 80-tal. Här några skolchefer samlade inför middag. Fr v; Larsén, Olivenbaum, Molin, Furenius, Strömgren och Nielsen.

lösenutväxlingen mellan post och patrull varefter vi själva kunde passera i mörkret efter utbytande av lösen. Vi tog oss upp för det sista höjdpunktiet alldeles i kanten av en LV-pjäs. Överfurir Wiklund som förste man och jag som andre. Wiklund smög sig ned i pjäsbrunnen medan jag frös mig fast i en ställning, eftersom en post på berget började ana något och därför återkom vid flera tillfällen för att se om något förändrats i omgivningen. Han satte sig på huk för att få siluettverkan mot himlen men vågade sig aldrig ända fram. Det värkte i hela kroppen av den konstiga ställning jag befann mig i. Jag hörde hur pjäsbemanningen samtalade och fick klart för mig att hela ön befann sig i högsta markstridsberedskap. Wiklund hade krita med sig och skrev sprängd på pjäsen varefter han hoppade fram och skrek "Bu". Jag tog genast sikte på en soldat och ropade "stå still!"

Förbandsstridsdomare vid pjäsen var fänrik Kaj Nielsen – sedermera chef för Kustjägarskolan – vilket förtaltes mig flera år senare. Vi jägare kände oss som mörkrets behärskare.

3/99: "Eldöverfall och överfall var de anfallsformer som nog övades mest och man kan nog påstå att kustjägarna blev mycket bra på detta, vilket bl a vidimeras av utländska militära besökare med egen krigserfarenhet."

Visst var det så. Som kadett 1966 och instruktör på flaggjunkare Sven Hogevalles pluton fick jag

alltid gå i befattning som plutonchef i övningarna. Det var mitt lärarrikaste år. Vi övade eldöverfall och överfall från torrövningar till stridsskjutningar i mörker och blev näst intill mästare på snabbhet och koordination i dessa verksamheter.

3/99: "Livet för våra tidiga kustjägare var förvisso hårt och den dåvarande personliga utrustningen bidrog minsann inte till att underlätta, utan tvärtom fostrades en särdeles tålig och uthållig jägarsoldat. Trots svårigheter, kärv miljö, högt ställda krav och högt tempo så fanns det en form av glädje och frejdighet samt humor som skapade sammanhållning."

Det var en annan typ av soldatmaterial i början av kustjägarskolans existens. De flesta kom från någon form av kroppslig verksamhet (skogshuggare, bondsöner m m). Där var en minoritet av ungdomar direkt från skolbänken. Det gjorde att där fanns baskunskaper om hur man håller sig torr, gör upp eld och vårdar materiel. Dessutom var säkert en plutons samlade muskelkraft något större än nuförtiden. Det finns naturligtvis massor med anekdoter som står för det humoristiska. Min årskull (60/61) var den första som erhöll basker. Den kom i slutet av utbildningen. Vi hade hört så mycket annonseras om denna nya huvudbonads ankomst – men inget hände, så på kompaniaften förädrades skolchefen en brun basker med knopp. Festkommitén hade också "putsgrupps anfall" på programmet. Precis som – vad vi brukar kalla "balettpluton" – vid föreläsningar, så presenterades gruppens medlemmar, som

Kustjägarpluton vid Regementets dag i mitten på 70-talet. Notera att Ra150 finns kvar.

hade bandlådor för ksp vari förvarades skokräm och borstar. Efter presentationen intog gruppen "putsgrupps utgångsläge för anfall". Övningsledaren sade: "Kapten Magnusson har oputsade kängor – HANDLA!" Varvid gruppen upphävde sitt stridsrop "Putsa! Putsa!" och anföll skolchefen och putsade hans kängor. Den ena Brun och den andra svart.

När ändå baskern kommer på tal så måste förbandstecknet kommenteras i samband därmed. Det första tecknet i baskern blev för de värnpliktiga de korslagda kanoner som bars på axelklaffarna på

Stoltheten – då – TpbM, 330 båtarna.
Vi var snabba då – eller hur?

En rykande pprofil, då skoladjudant.

»Mod, Kraft Spänst«

Isvakbad där chefen visar vägen.

Under tidigt 60-tal fick vi dessutom avsäga oss den internationella ljusgröna baskerfärgen och fick samma mossgröna som Arméns jägarförband hade bestämt sig för. Detta sved hårt i många KJ-själ. Det var först under Övlt Hedéns tid som CKustJs som vi lyckades få inskrivet att förbandet skulle bära den ljusgröna baskern. Detta kan synas vara bagateller, men för dem som verkligen fick kämpa för sin tro och genomlida utbildningen, var det en viktig utmärkelse som bevis på duglighet.”

Som CAMfS var jag under dåvarande CAMfbat – Övlt Toni Fåreaus – delföredragande för

dåvarande Inspektören för kustartilleriet. Camfbats hållning var att hela amfbat skulle få grön basker, men kustjägarna skulle få behålla treudden i baskern som sin speciella symbol. Svårigheten med detta låg i att ett förband, enl Inspektören, skall ha samma förbandstecken. Treudden skulle fungera som utbildningstecken och bäras i tyg på fältuniform och i metall på uniform m/87. Det var bara att vika sig för den hierarkiska ordningen. I alla internationella sammanhang är den gröna baskern ett utbildningstecken, ett bevis på en fysisk och psykisk standard efter genomförda prov. Den enhetligheten har vi inte inom Amfbat av förståeliga skäl. Här har utbildningstecknet (baskern) degraderats ur jägarsynpunkt och ersatts med treudden som utbildningstecken där den tidigare var ett förbandstecken – KJ-förbandens. Man kan ha olika synpunkter på det. Vi kustjägare är duktiga på att gilla läget.

3/99: ”När man idag talar om kustjägarna så får man lätt en minnesbild av maskerade soldater som under skrik och skrän, vilt skjutande rusar iland från en i våldsam fart ankörd landstigningsbåt. Det är på detta sätt allmänheten har fått se förbandet agera vid uppvisningar när man vill ha s.k. ”action”. Emellertid så ger denna bild en något felaktig uppfattning om kustjägartjänsten. Ty det är inte avsikten, och har aldrig varit, att landstiga våldsamt med tungt eldunderstöd på en av fiende försvarad kust, annat än i rent nödfall.”

Det stämmer, men vi övade efter de svåraste förhållande som kunde uppstå och då var det viktigt att man kom ur båten så snabbt som möjligt och grupperade i solfjadersform med hög beredskap för vapeninsats. Alltså förekom denna verksamhet även i utbildningen, men var aldrig särskilt accentuerad, även om den drillades. Den stridsskjutning där detta

Marells pluton på väg. Obs! AK3 perioden. Överdragskläder användes av besparingsskäl.

övades var landstigningen på Karskär i Söderarms skärgård. Mestadels gjorde vi tyst landstigning. Ofta föregått av spaning som klarat ut var det var sannolikast att inte stöta på fienden i själva land-

I avvaktan på eldkommando.

- ▶ stigningsmomentet, för att sedan slå dem på landbacken i en eller annan form.

4/99: "Beväpningen av förbandet som beskrevs i förra numret(3/99) förändrades under 60-talets mitt då jägarnas huvudvapen under ett antal år blev Ak-3 också kallad FN-karbin. Ett tungt men mycket förnämligt vapen och här fick vi också 7,62 patronen. Helt plötsligt fanns det inom förbandet 6,5 mm (ksp 58), 7.62 (Ak) och 9 mm (Kpist för Kompch, Pch, grkpers, adyk) tillkommer ammunition för de tyngre vapnen i kompaniet. Denna mängd olikheter ansågs vara olämpligt ur hanteringssynpunkt och en enhetlighet eftersträvades. Detta kom till stånd när Ak 4 infördes. Även detta ett utomordentligt bra vapen om än en aning otympligt hanteringsmässigt men den detaljen kunde tränas bort. Även Ksp 58 försågs nu med 7.62 pipor och vips hade man endast en typ av handvapenammunition i förbandet – en klar förbättring som dessutom medförde högre eldkraft och som bekant är det primära i detta sammanhang."

70 och 80-talens kustjägarkompanier formerades i den slagkraftigaste organisation som kustjägarförbanden uppträtt i. Bra eldkraft inom plutonsenheten och en tung granatkastarpluton som understöd till detta och i bakgrunden ett kustartilleri med förmåga att skjuta markmål i stora delar av våra skärgårdsområden. 7.62 am har hög anslagsenergi och det enskilda skottet påverkas inte i lika hög grad av terränghinder (buskar, gräs m m) som 5.56 am från nuvarande enhetsvapnet Ak 5.

I den stora neddragningen av försvaret som skett under det senaste decenniet har amfibiesystemet fått känna av tempoförluster. Från början skulle vi haft 6 amfibiebataljoner och 4 fristående amfibiekompanier. De senare fick stryka på foten och av de 6 bataljonerna återstår en. Kustjägarerna har gått från kompanienhet till att bli delar i ett spaningskompani. Det finns idéer om en utveckling mot större enheter igen. Hur det blir med det avgör nog kommande försvarsbeslut....

I avslutningen på artiklarna av nr 3/99 och 4/99 har skribenten (*Hans-Jochen Seifert*) räknat upp befäl som haft betydelse för utbildningens kontinuitet och jägarandans bibehållande. Han saluterar också alla kustjägare som genomgått utbildningen. Jag finner det värdigt att även i detta nummer väcka minnet av några befäl som varit i befattning på KustJS. Risken är att någon känner sig utanför och bortglömd, men ingen skall känna sig betydelselös för att hans namn inte kom-

mit med. Insatsen talar för sig själv och många jägare minns...

Åke Larsén, Stefan Furenius, Sven Persson, Kurt Wijk, Torsten Dahlén, Sven Hogevall, Sven Sandell, Lasse Larsson, Herbert Johansson, Lars Wiklund, Martin Svensson, Rolf Högelin, Erik Sundberg, Åke Brymér, Nils Gunnar Olivenbaum, John Rodén, T-R Nilsson, Bengt Kuoppala, Valter Hårdsten, Per-Erik Bergstrand, Anders Marell, Per Lundbäck, Kjell Axelsson, Christian Hellberg,

*"Firepower" på grupp nivå.
3 jägare inför skjutning med 40 mm granattillsats.*

Bo Strömgren, Sigurd Osis, Peter Hällkvist, Peter Hällström, Wilhelm Lagerman, Ingemar Wemmenhög, Hans-Jochen Seifert, Birger Werner, Kaj Nielsen, Bengt Molin, Claes-göran Hedén, Carl-Gösta Rosén, Jan Söderlund, Stefan Drugge, m fl...

Vi hoppas att amfibieförbandet kommer att bestå, och att kj-komponenten inte sugs upp och försvinner genom att minimeras i organisationen. Den politiska inriktningen att förbanden företrädesvis skall lösa internationella uppgifter och på så vis förhindra att "bränder" uppstår på svensk mark, pekar på behovet av förband med hög fysisk standard parat med framåtanda och målmedvetenhet vilket skapas genom förtroende för utbildningens validitet och de vapensystem som förbandet är utrustat med. Här har kustjägarerna mycket att bidra med. Särskilt de befäl som är ansvariga för utbildningen. Ni har ett arv att förvalta och vi "gamlingar" ser fram emot både 75 och 100-årsjubileum.

Grundläggande träffbildsskjutning med lätt kulspruta. Platsen är Brodalsäng på Myttinge.

GRATTIS DIN GAMLA 50-ÅRING!

WEM/HJS

Foto: HJS

Foto: HJS

Höstmiddag på BERGA SLOTT

30 november 2006 kl 18.30

Program

kl 18.30–18.45 Samling
kl 18.45– Möte – Middag – Musikuterhållning

Meny

Smör, ost och sill, öl eller vatten (snaps finns att inhandla)
Ärtsoppa med varm punch · Pannkakor
Kaffe

Kl 17.00 avgår buss från Färjeläget för de som kommer från Vaxholm.
Bussen stannar vid ordinarie hållplatser i Vaxholm samt Roslags-Näsby,
Danderyds Sjukhus (Tunnelbanan) och Klarabergsviadukten.

GLÖM EJ ange vid vilken hållplats ni önskar stiga på om ni vill åka buss!

Anmälan

är bindande och sker genom att sätta in 250:-/person på pg nr 9 33 80-4.
Ange på pg-talongen personnummer, ett måste för inpassering genom vaken på Berga.

Sista anmälningsdag 15 november!

Vid ev frågor ring Gun Källman
arb 54172101 eller 076-827 31 60.

Hjärtligt välkomna!
Styrelsen

1980 gästades Kustjägaraskolan av den amerikanske generalen Robert H. Barrow, USMC. Denne general med bred krigserfarenhet ses här uttala sin spontana uppskattning av det han just har sett d v s Stridsskjutning KARSKÄR. Hans ordval och sätt att säga det kändes starkt och jägarna kan vara stolta över det ty han gav mycket högt betyg.

General Barrow provar trosspackning som inte framkallade något beröm som sådan men väl respekt för jägarna som fick "känka" på den.

Besökare vid Kustjägaraskolan

Det talas ofta om alla utländska besök som har förevarit vid KustJs och B-S skulle vara tacksam om det gick att få en sammanställning av alla dessa. Tyvärr så är det inte möjligt om inte någon tar sig tid och forskar i Krigsarkivet. Bilder finns lite här och där men ingen sammanställning. Undertecknat har varit med om ett stort antal sådana besök men då inte haft tillfälle att dokumentera – synd. Det finns dock ett antal sådana besök som har satt sig fast i minnet och det var då oftast uppvisningar av stridsskjutningar typ KARSKÄR, UTÖ och ASKÖ. När besökande generaler, attachéer m fl ber att få säga några spontana ord till våra soldater efter genomförd övning och då uttalar sin respekt och ger högt betyg – ja då kändes det bra att vara chef för sådan trupp. Vi visste att vi låg rätt i vår utbildning.

Ett sådant minnesvärt tillfälle gavs i början på åttiotalet när den amerikanske generalen *Robert H. Barrow* kom på besök och bl a såg stridsskjutning KARSKÄR. Generalens lovord uttalad spontant var nog det högsta beröm någon har givit.

Turligt nog så finns det bild från det tillfället.

Red

Rapport

från Kamratföreningsträff på Berga 2006-08-11-13

2006 var det Vapenbrödernas tur att stå för värdskapet för Kamratträffen

Vår ordförande, *Jonas Olsson*, hälsade oss välkomna till Amf 1 och Berga Slott. Vädret var det allra vackraste man kan tänka sig och gjorde Regementets "nya" omgivning extra välkomnande. Vi var 90 personer inalles och det var från Härnösand som den största kontingenten kom. Vapenbröderna var den minsta skaran – tyvärr.

Lördagen inleddes med en väl tilltagen frukost. Därefter åkte vi buss till Nynäshamn där "*Öfararen*" låg och väntade för att ta oss till Mellsten. Båtresan gick utmärkt, en del blev lite "*saltstänkta*" men det gjorde inget för vädret var varmt, det allra bästa man kan tänka sig för att åka båt. Väl framme med passagerare och lunchpaket samlade Bengt Svanteson ihop oss för en guidad visning av omgivning och byggnader på Mellsten. Det blev många glada skratt när Bengt berättade om livet på Mellsten på den tiden det begav sig.

Eftermiddagens aktiviteter bestod av en stunds egen sightseeing i Nynäshamns hamnkvarter samt i Berga Slotts omgivelningar som är mycket vackra och kulturellt intressanta.

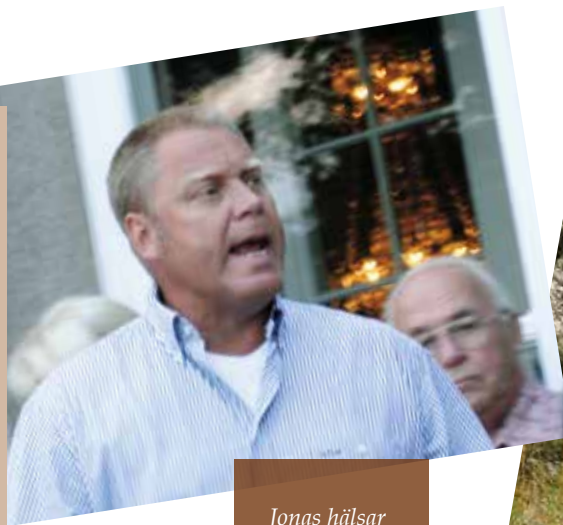
Kvällens slottsmiddag med dans till härligt musik var också en succé.

Efter frukost på söndagen blev vi guidade i buss runt regementsområdet av *Christoffer Lennings* och *Peter Rosengren*, vilka ser positivt på framtiden på Berga. Berga är ett stort område med mycket resurser.

Till slut vill jag på styrelsen för Vapenbrödernas vägnar, tacka personalen på Amf 1, personalen på slottet och i matsalen, det är ni som med er vänlighet och hjälpsamhet gjorde att denna kamratträff blev ett fint minne för alla som var där.

Nästa år arrangeras kamratträffen av KA 3 på Gotland!

Text o foto: Gun Källman

*Jonas hälsar
välkommen.*

*Bengt Svanteson
guidar oss runt
på minnenas ö.*

*Här har vi
nått toppen.*

*Förväntansfulla passagerare
på väg till Mellsten.*

Passagerare och lunch är ilandsatta

Vapenbroder Erik Ahlden som deltog i mötet har sänt oss denna dikt som vi härmed vill delge Er Alla.

B-S tack till Erik framförs härmed.

Så kom dom då från hela vårt land
den gamla stammens kustartillerister
för att få träffa och få ta' en vän i hand
och få språka om dåtidens förtjänster och nutidens brister!

Ty det måste ju finnas en åsiktspotential
när KA, ett, två, tre, fyra och fem finns att tillgå
även om kroppens funktioner hos en del är skral
så är det lätt att invändningar mot det nuvarande förstå!

Fyrtiotalets krigsår gav dock minnen minsann
som vid träffen måste få dominera
man kan ju undra – var historien sann
historieberättare måste få briljera!

Där fanns också en eftertanke hos envar
inför gamla byggnader och anläggningar
var och en vet att man enskilda minnen har
som alltid har jordmän för funderingar!

TACK arrangerar för ett vackert initiativ
alltid ordning och reda och glädje i blick
tack för att ni blåste i gamla minnen liv
TACK för alla nya minnen vi fick!

Tre nöjda styrelsedamer.

Efter middagen blev det dans till mitt i natten.

Christina Grahm hälsar alla välkomna med en skål

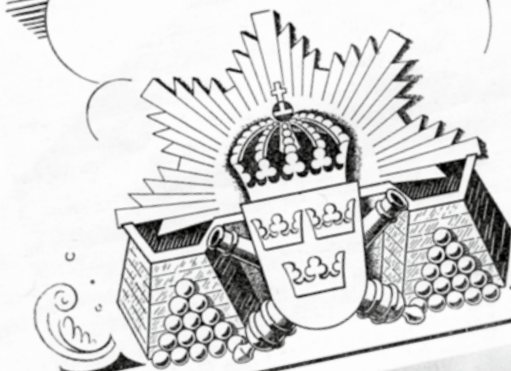

Minglande gäster.

VÅRNUMMER • ÅRG. 13 (18) • NR 1
OSKAR-FREDRIKSBERG 1 APRIL 1954

Borg-Skum

*Kungl. Vaxholms
kustartilleriregementes och
Vapenbrödernas tidning*

Kustartillericommandos landstiga för att gå till anfall.
Bild från krigsförbandsövningarna KA 1 hösten 1953.